

حسن رسولی استاندار خراسان در دولت اصلاحات:

تقسیمات جدید استان تهران فاقد استدلال‌های مجاب‌کننده است

یکی از افرادی که تجربه تقسیم یک استان و تشکیل استان‌های جدید را در دوره استانداری خود دارد، حسن رسولی است. این نماینده سابق شورای شهر تهران که در دولت اصلاحات، استاندار استان خراسان بزرگ بود و در دوره استانداری او این استان به سه استان تقسیم شد، در گفت‌وگو با خبرنگار هم‌میهن در واکنش به احتمال تشکیل دو استان تهران شرقی و غربی گفت که تشکیل دو استان جدید پیرامون شهر تهران نیت‌های سیاسی و انتخاباتی را به همراه دارد که می‌تواند در کوتاه‌مدت رضایت ساکنان دو استان را جلب کند اما در بلندمدت مشکلاتی را به همراه خواهد داشت.

افزایش استان‌ها و به عبارت دیگر ایجاد تقسیمات جدید کشوری چه تأثیری بر برنامه‌ریزی‌های دولت و همچنین مردم یک منطقه دارد؟
مهم‌ترین هدف قانونگذار از تصویب قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری، تحقق دو هدف بوده است که همین دو هدف همچنان فلسفه به کارگیری این قانون و ایجاد سطوح جدید تقسیمات کشوری است. اولین هدف از قانون تقسیمات کشوری به معنای تقسیم کشور به موزائیک‌ها و مجموعه‌های تقسیماتی از قبیل مزرعه، مکان، روستا، شهر، بخش، شهرستان و استان؛ عبارت است از اینکه با این نوع تقسیم‌بندی سرزمینی، امکان بیشتری برای دسترسی این واحدهای تقسیماتی به خدمات عمومی، اداری و کشوری فراهم شود. هدف و مقصد دوم عبارت است از ایجاد سهولت در اداره عمومی کشور و پیگیری و اعمال سیاست‌های کلان نظام؛ به گونه‌ای که از چالش‌های فراروی وحدت ملی و سرزمینی کاسته شده و امکان برقراری انسجام عمومی و همگرایی و همبستگی ملی را فراهم کند.

طی چند وقت اخیر بحث تشکیل دو استان تهران شرقی و غربی مطرح شده است. شما تجربه این موضوع را در باره خراسان بزرگ به عنوان استاندار دارید. به نظر شما بسترسازی لازم برای تشکیل این دو استان صورت گرفته و این موضوع درباره تقسیم خراسان بزرگ به سه استان جدید چگونه بود؟
در ابتدا باید بگویم که براساس قانون، تبدیل مکان به مزرعه، مزرعه به روستا، روستا به بخش و بخش به شهرستان، در اختیار قوه مجریه است. پیشنهادهایی در استانداری‌ها طرح می‌شود. این پیشنهادات در حوزه معاونت سیاسی وزارت کشور (دفتر تقسیمات کشوری) مورد بررسی و انطباق اولیه با ضوابط قانونی قرار می‌گیرد و با امضای وزیر کشور جهت تصویب به دبیرخانه هیئت دولت تقدیم می‌گردد. براساس عرف رایج، اینگونه پیشنهادات در جلسه عمومی هیئت دولت نوبت طرح پیدا نمی‌کند، بلکه مستقیماً توسط دبیر دولت به کمیسیون سیاسی و دفاع ارجاع داده می‌شود و مصوبات کمیسیون سیاسی و دفاعی، در صورت جلسات هیئت وزیران درج می‌شود. اما آخرین رده ایجاد واحد جدید تقسیمات کشوری یعنی ایجاد استان جدید از طریق تقسیم و یا ادغام استان‌های مصوب، خارج از اختیارات قوه مجریه و هیئت وزیران است و مثل همه لوایح و طرح‌ها نیاز به تصویب مجلس دارد. بنابراین قطعی بودن تشکیل استان جدید در حیطه اختیارات حتی شخص رئیس‌جمهور هم نیست و باید در مجلس به تصویب برسد. درباره تقسیم خراسان بزرگ، من از آن تقسیم دفاع می‌کنم زیرا خراسان آن زمان قبل از تقسیم ۲۰ درصد مساحت ایران را در اختیار داشت، طول استان هزار و ۵۱۲ کیلومتر بود. تنوع قومی، نژادی، مذهبی و به خصوص مسائل مرزی، موضوعات مهمی بود. علاوه بر اینکه به علت غنی بودن وضعیت فرهنگی و مذهبی خراسان و شهر مقدس مشهد، ایجاد استان‌های جدید در شمال و جنوب، خشک‌سای به انسجام و وحدت اقوام و اقشار خراسانی وارد نمی‌کرد. امروز بزرگ‌ترین چالش خراسانی می‌دانند و به لحاظ فرهنگی انسجام این استان حفظ شده است اما در مورد تهران من فکر می‌کنم که این اقدام فاقد استدلال‌های مجاب‌کننده کارشناسی است. تشکیل استان‌های تهران شرقی و غربی حتماً در کوتاه‌مدت به صورت اجتماعی و احساسی یک کسب رضایت اولیه‌ای

که آغاز شده و در مسیر اجراء و تاکنون در کمیسیون سیاسی دولت مصوب شده و براساس قانون باید در دولت و مجلس بررسی شود. سپس نوبت به احمد وحیدی رسید؛ او ۱۱ اردیبهشت در جلسه شورای اداری تهران در توجیه این تصمیم دولت سیزدهم گفت: «سیاست دولت در راستای ایجاد عدالت و بهبود رفاه برای شهروندان است و برای بهتر اداره شدن، تشکیل استان‌های غربی و شرقی تهران را در برنامه داریم.» چهار روز بعد علیرضا فخاری، استاندار تهران توضیح بیشتری درباره این موضوع داد و اعلام کرد: «دو منطقه در این طرح وجود دارد که در غرب شیراز، ملارد، بهارستان و پرند شهرهای این بخش و در حوزه جنوب شرقی نیز ورامین، پاکدشت، پیشوا و قرچک جزو محدوده‌هایی است که این ۴ شهرستان مشمول طرح جداسازی می‌شوند.» سرانجام شانزدهم اردیبهشت احمد وحیدی یکبار دیگر بر این موضوع تأکید کرد و گفت: «تشکیل استان‌های جدید در غرب و شرق تهران به‌عنوان یک برنامه کلی در دست بررسی است و پس از طی مراحلی در دولت، باید توسط مجلس به تصویب برسد.»

از طرح‌های ناکام تا لایحه
موضوع تشکیل یک استان جدید همواره یکی از بحث‌های رایج بوده و در برخی شهرهای بزرگ هرگاه پیرامون استان شدن و تبدیل شدن‌شان به یک استان مجزا مسائل و درخواست‌هایی وجود داشته است، برای مثال همین الان در سامانه کارزار، یکی از کارزارهایی که در جریان قرار گرفته و در حال جمع کردن امضا از مردم است، درخواست برای تشکیل استان زنبد (با حضور شهرستان ملایر و برخی دیگر از شهرهای همجوار) است اما جدای از درخواست‌هایی که از سوی مردم مطرح می‌شود؛ این موضوع به‌عنوان نوعی وعده و برنامه بارها در مجلس مطرح شده است و برخی بهارستان‌نشینان به‌عنوان نوعی وعده به مردم حوزه انتخابیه خود این مسائل را مطرح کرده و گاهی اوقات نام‌های قانونی هم برای تحقق این وعده‌ها برداشته‌اند. چنانچه نگاهی به همین سال‌های اخیر نشان می‌دهد طرح‌هایی از سوی نماینده‌ها به هیئت رئیسه رسیده اما هیچ‌یک از این طرح‌ها درباره تشکیل استان جدید به سرانجام نرسیده است.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

برای مثال می‌توان به ارائه طرح‌هایی برای تشکیل استان اصفهان شمالی در سال ۱۳۹۷، آذربایجان شمالی در سال ۱۳۹۸، آذربایجان مرزی در سال ۱۳۹۸، تهران جنوبی در سال ۱۳۹۸، مازندران غربی در سال ۱۳۹۸، تقسیم سیستان و بلوچستان به ۴ استان (شمالی، مرکزی، جنوبی و مکران) در سال ۱۳۹۸ و استان خوزستان جنوبی در سال ۱۴۰۰ اشاره کرد که هیچ‌یک از آنها به سرانجام نرسید و در حد یک طرح باقی ماند اما آنچه درباره تشکیل سه استان جدید (کرمان جنوبی، تهران شرقی و تهران غربی) در آستانه وقوع است با آنچه در مجلس از سوی نماینده‌ها پیگیری می‌شود، متفاوت است و حالا به نظر می‌رسد پس از ۱۴ سال خبری از طرح نیست و دولت ابراهیم رئیسه قصد دارد همان روشی که محمود احمدی‌نژاد دنبال می‌کرد را پیگیری کرده و رأساً پیگیر بیشتر شدن تعداد استان‌ها باشد و بعد نیست تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری، حداقل سه استان دیگر وارد تقسیمات کشوری شوند؛ امری که در صورت وقوع می‌تواند این شائبه را ایجاد کند که ابراهیم رئیسی با تقسیمات جدید کشوری برنامه‌های انتخاباتی خود را درباره سال ۱۴۰۴ پیگیری می‌کند.

سفر احمدی نژاد به مجارستان

علی‌اکبر جوانفکر، مشاور رسانه‌ای محمود احمدی‌نژاد، از سفر او به مجارستان خبر داد و نوشت: «آقای احمدی نژاد به‌منظور شرکت در یک نشست علمی و تخصصی پیرامون «ارزش‌های مشترک در محیط زیست جهانی» امروز [دیروز] عازم بود ایست پایتخت مجارستان شد.» همچنین در کانال تلگرامی دولت بهار آمده است: «این نشست در پاسخ به دعوت رسمی گرگلی دلی، رئیس «دانشگاه ملی لودویگای» مجارستان انجام شده است. این نشست از ۱۷ الی ۲۱ اردیبهشت در بوداپست برگزار می‌شود و طی آن، احمدی نژاد به‌عنوان میهمان ویژه درباره اهمیت و ضرورت مقابله با تهدیدها و آسیب‌های وارده به محیط زیست سخنرانی می‌کند.»

استغفار در انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان پیرامون عملکرد هیئت نظارت بر تشکل‌ها بیانیه صادر کرد و در این بیانیه برخی از اعضا خبر از استعفای خود دادند. در بخشی از این بیانیه آمده است: «مگر قرار نبود دانشگاه محلی باشد برای شنیده شدن، برای رفع مشکلات با گفت‌وگو؟ پس چرا هر بار لب به سخن گشوده شد، مهر خاموشی را بر لوح جان دانشجو کوبیدید؟ آقایان گفت‌وگو را فقط وقتی مطلوب می‌دانند که پشت تریبونش حرف آن‌ها زده شود، مخالف که حق حرف زدن ندارد.» در بخش دیگر آن نیز آمده است: «این اولین بار نیست که هیئت نظارت بر تشکل‌ها با تحلیل اشتباه خود از شرایط حاکم بر جامعه، با مجوز برنامه‌های انجمن اسلامی دانشجویان مخالفت می‌کند. این رویکرد تا به امروز آنقدر تکرار شده که حتی می‌توان آن را یک رویه نامید.» در پایان این بیانیه نیز آمده است: «امروز ما جمعی از اعضای شورای مرکزی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان، راهی به‌جز استعفا پیش پای خود نمی‌بینیم. راهی را که با شوق و امید فراوان آغاز کرده بودیم، چنان سد کرده‌اند که هرگونه امکانی برای سیاست‌ورزی را امروز مسدود شده می‌بینیم. باری برای آن عده از دوستان مان، که کماکان ایستاد و پایداری در این مسیر را برگزیده‌اند توفیق و برای جنبش دانشجویی سرفرازی و برای میهن عزیزمان آبادی و آزادی را از صمیم جان آرزو مندیم.»

بعید است رئیس مجلس قالیباف نباشد

مهدی باقری، نماینده زنجان و عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس به خبرنگار جماران گفت: «مجلس دوازدهم تاکنون به انسجام مجلس یازدهم نبوده است و افرادی که رای آوردند آن انسجام فکری و خروجی سیاسی که در مجلس یازدهم بوده را نداشته‌اند و به‌صورت فاطع نمی‌شود گفت که آیا ترکیب مجلس دوازدهم نیز همدلی و یکنواختی را مانند مجلس یازدهم می‌تواند داشته باشد یا خیر؟! صحن مجلس متمایل به همان سمت مجلس یازدهم خواهد بود و جریان سیاسی اصولگرایی شورای ائتلاف و پایداری نقش پررنگی خواهند داشت.» وی در ادامه افزود: «در وضعیتی که در حال حاضر حاکم است و براساس تعامل بین نمایندگان که رای آوردند و جریان‌های موجود دارد، می‌بینیم غیر از محمدباقر قالیباف من فعلاً شخصی را پررنگ نمی‌بینم و بعید می‌دانم غیر ایشان کسی رئیس شود.»

